

дуже гарно в сих черевиках.

Юля: То добре, що вам подобається.

Скорик: Так, але... (у бік:) Хиба пічну. (В голос:) Панно Юлю — ви знаєте — ви знаєте -- від довшого часу — ви знаєте -- я — хочу —

Юля: Чого хочете?

Скорик: Ви розумієте — я хочу — спитати — чи ви би схотіли — не так — чи ви любили би мене — з бородою?

Юля: Думаєте, що вам поросте?

Скорик: Медвежого товщу куплю й мастити му, то поросте.

Юля: [у бік]: З тебе цілий медвідь! [В голос] Та не робіть сього ради мене.

Скорик: О, ні, я се зроблю ради себе — властиво — ради волося — воно буде міцнійше. Не думаєте, що так буде?

Юля: [у бік]: Коби твій розум та язик поміцнішали! [в голос]: Не знаю, що про се думати.